

Osztálykirándulás 9.A osztály

2015. szeptember 10-én csütörtökön Budapestre vonatoztunk, hogy elmehessünk a Láthatatlan Kiállításra és megnézhessek a Hadtörténeli Múzeumot, ahol lőfegyverekről tartottak nekünk előadást.

A Láthatatlan Kiállításon ki lehetett próbálni egy pályát amin úgy kellett végigmenni, hogy a szemünket bekötötték, és csak egy bot állt rendelkezésünkre, amivel letapogathattuk a környezetünket. A feladatunk az volt, hogy minél hamarabb kijussunk a labirintusból.

Ezután az osztály kisebb csoportokra felosztva ment tovább a kiállítás első, „látható” részébe, ahol egy különleges írógéppel leírhattuk a nevünket olyan írással, amit a vakok is el tudnak olvasni. Ez az úgynevezett Braille-írás.

A látható részből egy látássérült, barátságos ember kíséretében betértünk a láthatatlan részlegbe, ahol olyan sötét volt, hogy az orrunkig se láttunk a szó szoros értelmében. Nem egy ember volt, aki nem tudta eldönteni, hogy a szeme nyitva vagy csukva van-e. Ez a rész különböző szobákból állt, amelyek mind egy-egy különböző helyszíneként voltak berendezve. Például lakásnak, utcának, parknak és kocsmának. Miután kiértünk, sok ember megkönnyebbült a világosság láttán, de szerintem mindenki élvezte.

A kiállítás után egyből a fegyverbemutatóra mentünk, ami a tervezettnél egy kicsit hosszabbra nyúlt, de élveztük. Az előadás után meg is lehetett fogni a fegyvereket, bár szigorúan csak kesztyűben, hiszen mind értékes és igen régi darab volt.

Ezek után elmentünk a McDonald's étterembe ebédelni, végül hazaindultunk. Egy napos kirándulás volt, de nagyon élveztük.

Pénteken az időjárás miatt a mártélyi biciklitúra elmaradt, helyette elmentünk a helyi zsinagógába és a Holokauszt Múzeumba. Érdekes volt, de nekem a mártélyi ötletek jobban tetszettek volna.

Oroszvári Panna és Sütő Laura (utómunkálatok: Varga Viktória)